

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/39/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1424201215
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1424201215.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a členiek senátu JUDr. Otílie Belavej a JUDr. Renáty Janákovéj v právnej veci žalobcov: X/ T.M. C., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. Š. XX, XXX XX I. U. R., X/ L. C.Á., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. Š. XX, XXX XX I. U. R., právne zastúpení: JANÍČEK LEGAL s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Kominárska 2,4, 831 04 Bratislava, IČO: 52 961 249, proti žalovanej: T. F. N., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. M. W. XX, XXX XX Q., o návrhu nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcov proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo 27. februára 2024, č. k. 64C/14/2024-117, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanej sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhali, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa akýchkoľvek stavebných prác na stavbe: „Rodinný dom N.“ umiestnenej na pozemku K.-B. Č.. XXX/X, nachádzajúcom sa v k. ú. I. U. R., okres P., obec I. U. R., zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Q., katastrálny odbor, na ktorú bolo vydané rozhodnutie Obce I. U. R. o povolení stavby spis. zn.: F.. XXX/XXXX-XXXX/XXXX-P. zo dňa 14.03.2023, a to až do právoplatnosti rozhodnutia obce I. U. R. spis. zn.: o umiestnení stavby s č. XXXX-XX-B. zo dňa 19.02.2020 (I. výrok). Nárok na náhradu trov konania žalovanej nepriznal (II. výrok).

2. Potrebu nariadenia neodkladného opatrenia žalobcovia odôvodňovali tým, že dňa 15.08.2016 predložili I. N.W. J. L. N. návrh na vydanie rozhodnutia o umiestnenie stavby „Rodinný dom“ na parcele K.-B. Č.. XXX/X, katastrálne územie I. U. R. (ďalej aj „Rodinný dom“). Príslušný stavebný úrad adresoval dotknutým orgánom a účastníkom konania oznámenie o začatí územného konania pod č. XXXX-XX-B. a zároveň upustil od ústneho konania zo dňa 28.09.2016. Žalobcovia v uvedenom konaní poukázali na nesúlad urbanistického a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, a to s ohľadom na výškové a polohové umiestnenie stavby, s ohľadom na umiestnenie stavby v súvislosti s osadením nehnuteľnosti vzhľadom na už existujúcu zástavbu a dopad stavby na susediacu stavbu v ich vlastníctve. Poukázali na to, že na pozemku patriacom žalovanej, na ktorom sa má podľa stavebného povolenia nachádzať stavba, dochádza k realizácii úkonov, ktoré nasvedčujú úmyslu realizácie začatia stavebných prác (vymeriavacie úkony realizované geodetom, opakujúce sa obhliadky pozemku zo strany rôznych subjektov). Mali za to, že vzhľadom na opísané konanie sa už nejedná o hypotetickú hrozbu, ale o priamu hrozbu existencie závažnej ujmy, spočívajúcu v tom, že dochádza k začatiu stavebných prác bez existencie právoplatného územného konania. Ozrejmili, že rozsudkom Správneho súdu v Bratislave došlo k zrušeniu rozhodnutia o umiestnení stavby s č. XXXX-XX-B. zo dňa 19.02.2020 (ďalej aj „Rozhodnutie SÚ 2“) a k vráteniu veci Okresnému úradu Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky ďalej aj „OÚ BA) na ďalšie konanie, a teda územné konanie ešte nebolo

právoplatne skončené, pričom právoplatné územné rozhodnutie predstavuje nevyhnutný predpoklad pre vydanie rozhodnutia o povolení stavby a teda stavebné povolenie bolo vydané bez akéhokoľvek existujúceho podkladu a na pozemku patriacom žalovanej dochádza k realizácii viacerých úkonov, ktoré nasvedčujú začatie stavebných prác vo veľmi blízkej budúcnosti a aktuálne neexistuje iný účinný prostriedok právnej ochrany pre zabezpečenie bezodkladnej úpravy pomerov žalobcov, nakoľko ani jedným z podaných návrhov sa žalobcom nepodarilo dosiahnuť odkladný účinok správnej žaloby, a tým zabrániť bezprostredne hroziacej ujme. Závažná ujma má spočívať v umiestnení stavby na susednom pozemku v rozpore s právnymi predpismi, čo bude zasahovať do kvality bývania žalobcov, nakoľko neboli dodržané požiadavky minimálnych odstupových vzdialeností povoľovanej stavby.

3. Súd prvej inštancie z obsahu spisu zistil, že Stavebný úrad vydal prvostupňové rozhodnutie o umiestnení stavby č. XXXX-XX-B. zo dňa 21.02.2017 (ďalej aj „Rozhodnutie SÚ 1“), ktorým umiestnil stavbu „Rodinný dom“ na parcele K.-B. Č. XXX/X. Voči tomuto rozhodnutiu podali žalobcovia dňa 07.03.2017 odvolanie, v ktorom uviedli, že stavebný úrad sa nevysporiadal s ich pripomienkami a umiestňovaná stavba nerešpektuje primerané odstupové vzdialenosti od hranice ich susedného domu, poukázali na nutnosť vyhotovenia projektu protipožiarnej bezpečnosti a zároveň poukázali na chybnosť údajov uvádzaných v rozhodnutí. O odvolaní žalobcov rozhodol Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, rozhodnutím č. G.-Q.-G.-XXXX/XXXXX/CUJ zo dňa 02.08.2017 (ďalej aj „Rozhodnutie OÚ BA 1“) tak, že zrušil Rozhodnutie SÚ 1 a vec vrátil stavebnému úradu na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci. Na základe zrušujúceho Rozhodnutia OÚ BA 1 vyzval stavebný úrad navrhovateľov, aby doplnili nimi predložený návrh o stanoviská dotknutých orgánov. Súčasťou dokladaných dokumentov bolo aj stanovisko Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Pezinku, v ktorom dali do pozornosti, že požiarne nezabezpečený priestor susedných stavieb zasahuje do predmetnej stavby navrhovateľov a je potrebné prehodnotiť požadovanú odstupovú vzdialenosť v zmysle ustanovenia článku 5. 2. 2. (5) na: $d=0,36 \times 9,83 \text{ m} = 3,5 \text{ m}$. Stavebný úrad prostredníctvom výzvy na doplnenie návrhu zo dňa 15.01.2018 oznámil žalobcom, že novou navrhovateľkou sa namiesto pôvodných navrhovateľov stala T. F. N.. Stavebný úrad vydal rozhodnutie o umiestnení stavby s č. XXXX-XX-B. zo dňa 19.02.2020, ktorým umiestnil stavbu „Rodinný dom“ totožne ako v Rozhodnutí SÚ 1. Voči uvedenému rozhodnutiu podali žalobcovia odvolanie zo dňa 08.03.2020, o ktorom rozhodol OÚ BA rozhodnutím č. G.-Q.-G.-XXXX/XXXXX/CUJ zo dňa 30.06.2020 (ďalej aj Rozhodnutie OÚ BA 2) tak, že Rozhodnutie SÚ 2 potvrdil ako vecne správne. Žalobcovia sa následne správnu žalobou zo dňa 17.09.2020 domáhali preskúmania zákonnosti Rozhodnutia OÚ BA 2, Rozhodnutia SÚ BA 2 a ich zrušenia, zároveň žiadali priznať správnej žalobe odkladný účinok. O návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. XS/XXX/XXXX zo dňa 11.12.2020 tak, že návrh na priznanie odkladného účinku zamietol. Následne sa žiadosťou o priznanie odkladného účinku správnej žalobe zo dňa 21.01.2023 žalobcovia opätovne domáhali priznania odkladného účinku správnej žalobe, a to z dôvodu existencie nových skutočností, ktoré zakladajú opodstatnenosť priznania odkladného účinku správnej žalobe v zmysle § 185 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“). Svoju žiadosť odôvodnili žalobcovia tým, že vo veci bolo začaté nové stavebné konanie, ktorého podstatou je realizácia stavby v súlade s Rozhodnutím OÚ BA 2, resp. Rozhodnutím SÚ 2, a žalovaná sa domáha vydania rozhodnutia o povolení stavby na základe žiadosti o vydanie stavebného povolenia. O opätovnom návrhu na priznanie odkladného účinku rozhodol Správny súd v Bratislave tak, že ho posúdil ako nedôvodný a zamietol ho. O správnej žalobe rozhodol rozsudkom zo dňa 15.11.2023, sp. zn. Q.-XS/XXX/XXXX a to tak, že Rozhodnutie OÚ BA 2 zrušil a vec vrátil OÚ BA na ďalšie konanie. Dňa 14.12.2022 vydal stavebný úrad Oznámenie o začatí stavebného konania a upustení od miestneho šetrenia, ktorým oznámil začatie stavebného konania na základe žiadosti o vydanie stavebného povolenia na stavbu Rodinného domu. Dňa 17.01.2023 adresovali žalobcovia stavebnému úradu návrh na prerušenie stavebného konania spoločne s námietkami a pripomienkami k stavebnému konaniu. Návrh na prerušenie stavebného konania odôvodnili tým, že správnu žalobou napadli Rozhodnutie OÚ BA 2 a Rozhodnutie SÚ 2 v dôsledku čoho existuje reálna možnosť, že rozhodnutie o povolení stavby by mohlo stratiť svoj podklad. Žalobcovia navrhli, aby stavebný úrad prehodnotil odstupové vzdialenosti povoľovanej stavby, a to tak, že stavebníčka bude pri realizácii stavby povinná zachovať odstupovú vzdialenosť od spoločnej hranice susedných pozemkov o veľkosti najmenej 2 m a odstupovú vzdialenosť od susednej stavby najmenej 4 m, pričom sa odvolávajú aj na technickú správu - Riešenie protipožiarnej bezpečnosti, vypracovanej U. A., špecialistom požiarnej ochrany, ako aj na projekt požiarnej bezpečnosti predložený stavebnému úradu žalovanou. Stavebný úrad rozhodnutím č. k. F.P.-XXX/XXXX-XXXX/XXXX-P. zo dňa 14.03.2023 (ďalej len „SP“) rozhodol o povolení stavby. SP bolo vydané v čase, keď Správny súd v Bratislave preskúmaval zákonnosť Rozhodnutia OÚ BA 2 a

Rozhodnutie SÚ 2 na základe podanej správnej žaloby. Proti uvedenému rozhodnutiu sa žalobcovia dňa 17.04.2023 odvolali. Správny súd v Bratislave rozhodol dňa 15.11.2023 tak, že Rozhodnutie OÚ BA 2 zrušil a vec vrátil OÚ BA na ďalšie konanie. Dva týždne po vydaní rozsudku Správneho súdu v Bratislave, rozhodol OÚ BA o podanom odvolaní tak, že ho zamietol a SP potvrdil. Žalobcovia poukázali na skutočnosť, že v čase vydania rozhodnutia OÚ BA neexistoval podklad, na základe ktorého by mohlo byť vydané SP, resp. na základe ktorého by mohol OÚ BA postupovať tak, že SP potvrdí, nakoľko bez existencie právoplatného územného rozhodnutia, ktoré tvorí v každom prípade predpoklad pre nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia o povolení stavby, rozhodnutie OÚ BA nemalo byť vôbec vydané, resp. malo byť zrušené, pretože stratou právoplatnosti Rozhodnutia OÚ BA 2 neexistovalo vo veci právoplatné územné rozhodnutie.

4. Právne odkazujúc na ustanovenia § 2, § 3, § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d/, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, ods. 2, § 330 ods. 1, ods. 2 C.s.p. dospel súd prvej inštancie k záveru o nedôvodnosti navrhovaného neodkladného opatrenia. V odôvodnení ozrejmil charakteristiku a definíciu neodkladného opatrenia a predpoklady pre jeho nariadenie. Uviedol, že "už zo samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako ho vymedzili žalobcovia, je zřejmé, že uloženie povinnosti zdržať sa stavebných prác súvisí so správnym konaním a nesúvisí so žiadnym hmotnoprávnym nárokom strán sporu, ktorý by bolo možné chrániť v civilnom konaní. Žalobcovia vo svojom návrhu uvádzajú, že SP, na základe ktorého má žalovaná realizovať prípravné práce na stavbe, bolo vydané predčasne, nakoľko neexistuje podklad, na základe ktorého by mohlo byť SP vydané. Proti SP sa žalobcovia odvolali, pričom odvolanie odôvodnili tým, že v konaní došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pre orgánom verejnej správy, čo mohlo (aj malo) mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej a SP je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, keďže stavebný úrad sa nedostatočne vysporiadal s námietkami účastníkov konania o vplyvoch faktickej realizácie stavby na susedný pozemok, resp. susednú stavbu na pozemku parc. reg. „C“ s parc. č. XXX/X a s parc. č. XXX/X. O odvolaní rozhodol OÚ BA rozhodnutím zo dňa 30.11.2023, tak že obvolanie žalobcov zamietol a SP potvrdil. Žalobcovia poukázali na skutočnosť, že v čase vydania rozhodnutia OÚ BA, ktorým potvrdil SP neexistoval podklad, na základe ktorého by mohlo byť vydané SP, resp. na základe ktorého by mohol OÚ BA postupovať tak, že SP potvrdí, nakoľko bez existencie právoplatného územného rozhodnutia, ktoré tvorí v každom prípade podklad pre nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia o povolení stavby, rozhodnutie OÚ BA nemalo byť vôbec vydané, resp. malo byť zrušené. Žalobcovia tak nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého sa domáhajú v civilnom konaní, opierajú najmä o dôvody týkajúce sa postupu a rozhodnutia správneho orgánu - stavebného úradu a OÚ BA, ktorý potvrdil rozhodnutie o povolení stavby. Žalovaná vykonáva prípravné práce na základe stavebného povolenia, ktorým disponuje. Ďalej poukázal na to, že samotné rozhodnutie F.. XXX/XXXX-XXXX/XXXX-P., ktorým bola povolená stavba Rodinného domu obsahuje poučenie o tom, že podľa § 53 a nasl. správneho poriadku proti tomuto rozhodnutiu mohli účastníci konania v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia podať odvolanie na príslušný Okresný úrad a že toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom až po využití všetkých riadnych opravných prostriedkov. Ozrejmil tiež, že žalovaní využili možnosť podať odvolanie, ale zo samotného návrhu nevyplýva, či žalobcovia proti rozhodnutiam stavebného úradu a OÚ BA, týkajúcich sa povolenia stavby, využili možnosť podať správnu žalobu a iniciovať tak konanie, predmetom ktorého bude preskúmavanie rozhodnutia o povolení stavby. Zákonodarca stanovil prioritne ochranu žalobcami požadovaných práv prostredníctvom inštitútu priznania odkladného účinku správnej žaloby (§ 185 SSP). Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že ak žalobcovia tvrdia, že existencia a právoplatnosť územného rozhodnutia (rozhodnutia o umiestnení stavby) predstavuje *conditio sine qua non* pre nadobudnutie právoplatnosti vydaného rozhodnutia o povolení stavby, teda že žalovaná realizuje stavebné práce bez právoplatného stavebného povolenia, príp. v rozpore s ním, zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) upravuje v § 98 a nasl. inštitút štátneho stavebného dohľadu, ktorý zabezpečuje ochranu verejných záujmov, ako aj práv a právom chránených záujmov právnických osôb a fyzických osôb, ktoré vyplývajú z uskutočňovania stavby alebo jej zmeny, z vlastností stavby pri jej užívaní, z odstránenia stavby a z terénnych úprav, prác a zariadení podľa stavebného zákona, pričom je orgán štátneho stavebného dohľadu oprávnený zisťovať či sa stavba, stavebné úpravy alebo udržiavacie práce vykonávajú podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia a či sa pri uskutočňovaní stavby, stavebných úprav alebo pri udržiavacích prácach dodržiavajú podmienky stavebného povolenia, všeobecne záväzné právne predpisy a technické normy vzťahujúce sa na stavebné práce a stavebné výrobky (§ 98 ods. 1 a ods. 2 písm. a) a d) stavebného zákona). Podľa § 88a stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v

určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti návrh žalobcov zamietol.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanej, ktorá mala v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia plný úspech, nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže jej v konaní žiadne trovy nevznikli.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie žalobcovia. Navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie a prizná im nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. Súdu prvej inštancie vytkli, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Za nesprávny považovali názor vyslovený súdom prvej inštancie, že o podanom návrhu nemá právomoc kladne rozhodnúť, pretože touto právomocou disponuje správny súd. Argumentovali, že požiadavka subsidiarity pri nariadení neodkladného opatrenia existuje len vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu, teda zriadeniu sudcovského záložného práva, ktoré v konkrétnom prípade žalobcov neprichádza do úvahy. Okrem tohto prípadu výslovne predpokladaného v § 324 ods. 3 C.s.p. neexistuje žiadna všeobecná podmienka subsidiarity neodkladného opatrenia v tom zmysle, že by nariadenie neodkladného opatrenia bolo prípustné iba vtedy, ak nie je požadovaná ochrana možné dosiahnuť iným zákonným spôsobom. Nesúhlasili ani s názorom, že žalobcovia mali využiť správnu žalobu s návrhom na odkladný účinok tejto správnej žaloby. Správna žaloba s návrhom na priznanie odkladného účinku neposkytuje totiž porovnateľnú súdnu ochranu ako neodkladné opatrenie a to ani z časového hľadiska, ani z hľadiska rozsahu. Ďalej mali za to, že je len vecou dispozičného oprávnenia žalobcov, či sa súdnej ochrany rozhodnú domáhať žalobou vo veci samej v zmysle § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, alebo návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Právomoc súdu rozhodovať o návrhu žalobcov je teda daná. V tejto súvislosti poukázali aj na záver kompetenčného senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1KO/110/2020 z 25.11.2020, v ktorom sa žalobkyňa domáhala nápravy ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená rozhodnutím žalovaného, teda zrušením rozhodnutia a vrátenia nezákonne odňatého starobného dôchodku. Kompetenčný senát konštatoval, že žalobkyňa sa nedomáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného žalovaným, ale domáhala sa ochrany podľa antidiskriminačného zákona, a preto nešlo o vec patriacu do správneho súdnictva, ale vecne a miestne príslušný bol civilný súd podľa Civilného sporového poriadku. Nesúhlasili ani so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcovia mali využiť inštitút stavebného štátneho dohľadu. Na vykonanie štátneho stavebného dohľadu nie je žiaden právny nárok, keďže žalobcovia môžu dať naň iba podnet, ale jeho začatie závisí výlučne od stavebného úradu. Preto tento prostriedok právnej ochrany vôbec nie je účinným v porovnaní s účinkami neodkladného opatrenia. Zdôraznili, že netvrdili, že žalovaná realizuje stavebné práce bez stavebného povolenia, tvrdili len, že stavebné povolenie sa stalo právoplatným v čase kedy druhostupňové rozhodnutie o územnom povolení bolo zrušené.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne.

8. V preskúmvanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o nedôvodnosti návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhali, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa akýchkoľvek stavebných prác na stavbe: „Rodinný dom N.“ umiestnenej na pozemku K.-B. Č.. XXX/X, nachádzajúcom sa v k. ú. I. U. R., okres P., obec I. U. R., zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, na ktorú bolo vydané rozhodnutie Obce I. U. R. o povolení stavby spis. zn.: F.. XXX/XXXX-XXXX/XXXX-P. zo dňa 14.03.2023, a to až do právoplatnosti rozhodnutia obce I. U. R., o umiestnení stavby s č. XXXX-XX-B. zo dňa 19.02.2020, dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil a odôvodnenie napadnutého uznesenia dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom konania, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo nebolo návrhu vyhovie. S poukazom na konštantnú

judikatúru Ústavného súdu SR, ako aj Najvyššieho súdu SR odvolací súd uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranou sporu. S poukazom na uvedené ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2009, sp. zn. 2 Cdo 238/2008, sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietkami a argumentmi žalobcov, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní odvolacím súdom relevantné.

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

10. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

11. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia potrebné vykonávať dokazovanie. Splnenie predpokladov pre jeho nariadenie však nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení žalobcu, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

12. Na zdôraznenie správnosti napadnutého výroku, ktorým súd prvej inštancie návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol odvolací súd uvádza, že princíp subsidiarity neodkladného opatrenia sa aplikuje aj vo vzťahu k iným inštitútom, prostredníctvom ktorých môže byť dosiahnutá účinná súdna ochrana. Žalobcovia v prejednávanej veci odvodzujú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov prostredníctvom neodkladného opatrenia od nezákonnosti stavebného povolenia, na základe ktorého žalovaná realizuje výstavbu rodinného domu a konaním o prebiehajúcej správnej žalobe, predmetom ktorého je posúdenie zákonnosti predmetného stavebného povolenia. Zákonodarcia stanovil prioritne ochranu žalobcami požadovaných práv prostredníctvom inštitútu priznania odkladného účinku správnej žaloby (§ 185 SSP). V uvedenom ustanovení stanovil aj špecifické podmienky pre priznanie odkladného účinku správneho rozhodnutia, o ktorom však rozhoduje správny súd v rámci prebiehajúceho správneho konania, čo žalobcovia aj využili. Preto je záver súdu prvej inštancie o subsidiarite neodkladného opatrenia správny. Civilný súd v tomto štádiu nemôže nahrádzať, prípadne revidovať rozhodovaciu činnosť správneho súdu.

13. Pokiaľ žalobcovia namietali, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil keď dospel k záveru, že ich návrh súvisí a týka sa postupu a rozhodnutia správneho orgánu a nesúvisí so žiadnym hmotno-právnym nárokom strán sporu, dôvodiac, že v prejednávanej veci sa jedná aj o susedský spor, ktorý je upravený v Občianskom zákonníku (§ 127 Občianskeho zákonníka), ktorý je hmotnoprávnym predpisom, odvolací súd uvádza, že žalobcovia v prejednávanej veci predmet konania vymedzili práve konaním týkajúcim sa postupu a rozhodnutia v správnom konaní, keď argumentovali prebiehajúcim konaním pred vedeným Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, o povolení stavby spis. zn.: F. XXX/XXXX-XXXX/XXXX-P./, zo dňa 14.03.2023, o umiestnení stavby s č. XXXX-XX-B. zo dňa 19.02.2020 do právoplatného skončenia ktorého požadujú toto neodkladné opatrenie nariadiť. V prejednávanej veci žalobcovia netvrdili také skutkové okolnosti, ktorými by vymedzili predmet konania tak, aby ho bolo možné subsumovať pod hmotnoprávne ustanovenie týkajúce sa susedských sporov (t.j. existenciu imisie/í v zmysle § 127 Občianskeho zákonníka) a rovnako ani žalobcovia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuvádzali, že sa v inom konaní domáhajú alebo mienia domáhať svojich nárokov upravených príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka upravujúcim vzťahy majúce pôvod v susedskom spore. Civilný súd v tomto konaní nemôže nahrádzať rozhodovaciu činnosť správneho súdu a posudzovať správnosť, či zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy. Pokiaľ boli podľa názoru žalobcov porušené príslušné stavebné predpisy týkajúce sa umiestnenia stavby a jej následnej realizácie ako aj povoľovacieho konania, toto sú otázky, ktoré sa riešia výlučne v

správnom konaní (Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.02.2022, sp. zn. 6Co/138/2021). Vzhľadom na uvedené sú ostatné námietky žalobcov bez relevancie a preto sa nimi odvolací súd ani nezaoberal.

14. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že obsah odvolania žalobcov nie je spôsobilý spochýbniť správnosť záverov napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu, alebo by spochybňovali správnosť záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Z uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie je z hľadiska odvolacích dôvodov vecne správne. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

15. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, avšak vzhľadom na to, že žalovanej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.februára 2018 sp.zn. 7Cdo 14/2018 uverejnené pod R 72/2018 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018).

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne - dovolacie dôvody a čoho sa dovolateľ domáha - dovolací návrh (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).